

Dziennik rządowy

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami
Oświęcimskiem i Zatorskiem, tudzież z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

Rok 1853.

Oddział drugi.

Część XXI.

Wydana i rozesłana dnia 1. Października 1853.

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern
Muschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1853.

Zweite Abtheilung.

XXI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 1. October 1853.

166.

**Obwieszczenie Komisji gubernialnej w Krakowie
z dnia 2. Czerwca 1853,**

**o pozwoleniu, potrzebném do zawarcia związku małżeńskiego u ży-
dów w Wielkiem Księstwie Krakowskiém.**

Uczynioném zostało zapytanie, który Urząd w W. Ks. Krakowskiém, gdy tamże nie istnieje Urząd obwodowy, udzielać ma pozwolenie, paragrafem 124. powszechnj ustawy cywilnej do zawarcia przez starozakonnych ważnego związku małżeńskiego wymagane.

Gdy obecnie mocą rozporządzenia W. C. K. Ministerjum Spraw Wewnętrznych z dnia 19. Maja 1853 Nr. 3139/M. S. W. wedle Obwieszczenia c. k. Komisji gubernialnej z dnia 21. z. m. Nr. 2410 praes., Rada Administracyjna w Krakowie znosi się, i w jej miejsce dla okręgu Krakowskiego c. k. Urząd obwodowy zaprowadzonym zostaje, dalej wstępujący w miejsce Rady miasta Krakowa Magistrat bezpośrednio c. k. Komisji gubernialnej jest podporządkowany; przeto Wysokie c. k. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozporządziło pod dniem 30. Maja b. r. Nr. 6443/118, że nadal potrzebne według §. 124. powszechnj ustawy cywilnej do zawarcia przez starozakonnych ważnego związku małżeńskiego pozwolenie dla Okręgu Krakowskiego, od Urzędu obwodowego, dla Miasta Krakowa zaś od Komisji gubernialnej Krakowskiej udzielaném być ma.

Mercandin m. p.

167.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 4. Czerwca 1853,

wydane do wszystkich Urzędów obwodowych, za równoczesném oznajmieniem Magistratowi lwowskiemu i
udzieleniem odpisu Komisji gubernialnej w Krakowie ku dalszemu zawiadomieniu podległych jej władz
w tamecznej Ziemi,

**którem kwaterowanie wojska w koszarach żandarmeryi uznano za
nie mogące być dopuszczoném.**

W jednym z okręgów pułku żandarmeryi miał się zdarzyć przypadek, że podczas przechodu wojska przeznaczono kwaterę dla wojskowych także w koszarach żandarmeryi.

Gdy podług rozporządzenia c. k. Inspekcji żandarmeryi z dnia 15. Maja r. b. l. 1511, wydanego do pułkowej Komendy żandarmeryi, kwaterunek wojska w koszarach żandarmeryi dopuszczony być nie może, przeto uwiadamia się o tém c. k. Urząd obwodowy dla przestrzegania i uwiadomienia o tém Zwierzchności miejscowych.

Goluchowski m. p.

166.

Kundmachung der Krakauer Gubernial-Kommission vom 2. Juni 1853,

binsichtlich der zur Schließung einer gültigen Judenehe im Großherzogthume Krakau erforderlichen Bewilligung.

Es ist die Frage aufgeworfen worden, von welchem Amte die nach §. 124 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches zur Schließung einer gültigen Judenehe erforderliche Bewilligung im Großherzogthume Krakau, da dort ein Kreisamt nicht besteht, erteilt werden soll.

Da nun vermöge der Weisung des hohen Ministeriums des Innern vom 19. Mai 1853 Z. 3139-M d. J., laut der hierortigen Kundmachung vom 21. v. M. Z. 2410-Pr., der Administrations-Rath in Krakau aufzulösen, und an dessen Stelle für das Gebiet von Krakau ein Kreisamt einzusetzen, ferner der an die Stelle des Krakauer Stadtrathes tretende Magistrat unmittelbar der Krakauer Gubernial-Kommission untergeordnet ist, so hat das hohe Ministerium des Innern unterm 30. Mai l. J. Z. 6443-118 angeordnet, es werde in der Folge die nach §. 124 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches zur Schließung einer gültigen Judenehe erforderliche Bewilligung für das Gebiet von Krakau vom Kreisamte, für die Stadt Krakau aber von der Krakauer Gubernial-Kommission zu erteilen seyn.

; Mercandin m. p.

167.

Verordnung des Landesguberniums vom 4. Juni 1853,

an sämtliche Kreisämter, unter gleichzeitiger Bekanntgebung an den Stadtmagistrat in Lemberg, und unter Mittheilung einer Abschrift an die Gubernial-Kommission in Krakau zur weiteren Verständigung der Unterbehörden im dortigen Gebiete,

wodurch die Militär-Einquartierung in Gensd'armerie-Kasernen als unzulässig erklärt wird.

In einem Gensd'armerie-Regimentsbezirke soll der Fall vorgekommen seyn, daß beim Durchmarsche einer Truppe auch für die Gensd'armerie-Kaserne eine Militär-Einquartierung bestimmt wurde.

Da nach dem Erlasse der k. k. Gensd'armerie-Inspektion vom 15. Mai l. J. Z. 1511 an das Gensd'armerie-Regiments-Kommando die Militär-Einquartierung in Gensd'armerie-Kasernen unzulässig ist, so wird das Kreisamt hievon zu Nachricht und Verständigung der Ortsobrigkeiten in die Kenntniß gesetzt.

Goluchowski m. p.

Reskrypt Rządu krajowego z dnia 6. Czerwca 1853,

wydany do wszystkich Urzędów obwodowych i do Magistratu Lwowskiego, za udzieleniem odpisu Naczelnikowi Komisji gubernialnej w Krakowie,

względem powinności gmin (konkurencyi krajowej) do obmyślenia, urządzenia i utrzymywania placów na ujeżdżalnię dla żandarmeryi.

Celem uniknienia zapytywań względem powinności gmin (konkurencyi krajowej) co do obmyślenia placów na ujeżdżalnię dla żandarmeryi, c. k. najwyższa Władza Policyjna wydała według oznajmienia wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 1. b. m. l. 13783, za porozumieniem się z témże Ministerstwem pod dniem 17. z. m. l. 6329, do krajowej Komendy żandarmeryi następujące rozporządzenie:

Podług §. 4. przepisu o kwaterunkach żandarmeryi z dnia 21. Sierpnia 1851 (Dziennik praw krajowych Nr. 256, stron. 773), obowiązane są gminy obmyśleć tylko plac do ujeżdżania koni potrzebny, i to tylko przy skrzydle składowém każdego pułku żandarmeryi, jeżeli gdzie nie ma ujeżdżalni wojskowych, któreby razem i dla żandarmeryi użyte być mogły.

Urządzenie, ogrodzenie i utrzymywanie takich placów czyli ujeżdżalni ma, stosownie do rozporządzenia wysokiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i §fu 8. przepisu o kwaterunkach żandarmeryi, być załatwioném z funduszu żandarmeryi.

Ztąd wypływa samo przez się, że gminy nie mają żadnego obowiązku dawać miejsca na ujeżdżalnię dla drugich skrzydeł pułkowych, ani takowych własnym kosztem urządzać i utrzymywać.

O czém oznajmia się Urzędowi obwodowemu (Magistratowi) dla wiadomości i zachowania się na przyszłość.

Gołuchowski m. p.

Erlaß des Landesguberniums vom 6. Juni 1853,

an sämtliche Kreisämter und den Magistrat der Stadt Lemberg, unter Mittheilung einer Abschrift an den Vorstand der Gubernial-Kommission in Krakau,

hinsichtlich der Verpflichtung der Gemeinden (Landeskonturrenz) zur Beistellung, Herrichtung und Erhaltung der Reitübungsplätze für die Gensd'armerie.

Zur Beseitigung der Anfragen über die Verpflichtung der Gemeinden (Landeskonturrenz) zur Beistellung von Reitschulen für die Gensd'armerie, hat nach Mittheilung des hohen Ministeriums des Innern vom 1. I. M. J. 13783 die k. k. oberste Polizeibehörde im Einvernehmen mit demselben unterm 17. v. M. J. 6329 an das Kommando der Landes-Gensd'armerie Nachstehendes erlassen:

Nach dem §. 4. der Vorschrift über die Bequartierung der Gensd'armerie vom 21. August 1851 (Landes-Gesetzblatt Nr. 256 Seite 773) sind die Gemeinden bloß zur Beistellung eines Platzes für die nöthigen Reitübungen, und zwar nur beim Depot-Flügel eines jeden Gensd'armerie-Regiments verpflichtet, in so ferne nicht Militär-Reitschulen zugleich für die Gensd'armerie verfügbar vorhanden sind.

Die Herstellung, Umzäunung und Erhaltung dieser Reitplätze oder Reitschulen ist in Gemäßheit der Verordnung des hohen Ministeriums des Innern, und des §. 8 der Vorschrift über die Bequartierung der Gensd'armerie, aus dem Gensd'armerie-Fonde zu bestreiten.

Hieraus ergibt sich von selbst, daß den Gemeinden keine Verpflichtung obliegt, auch Reitübungsplätze für die übrigen Flügel eines Regimentes beizustellen, oder selbe auf eigene Kosten herzustellen und zu erhalten.

Wovon das Kreisamt (der Magistrat) zur Wissenschaft und künftigen Nachachtung in die Kenntniß gesetzt wird.

Goluchowski m. p.

Reskrypt krajowej Dyrekcji skarbowej z dnia 6. Czerwca 1853 *),

wydany do wszystkich skarbowych Administracyj powiatowych i Urzędów podatkowych,

o postępowaniu z należnościami od zrzeczenia się zabezpieczenia jakiego prawa bez równoczesnego bezpłatnego przeniesienia takowego prawa.

Zrzeczenie się zabezpieczenia jakiego prawa bez równoczesnego przeniesienia takowego prawa, nie może ze względu na §. 939 powszechnej ustawy cywilnej być uważane za darowiznę, tém albowiem zrzeczeniem się prawo zabezpieczenia nie odstępuje się komu innemu, ale tylko istnieć przestaje.

Jeżeli pozycya taryfy 16/71 postanawia, aby oświadczenia czyli pozwolenia, na wykreślenie wydawane, od uprawnionego jako darowiznę uważano, w razie gdy dokument, znoszący obowiązek za opłatą, dołączony nie jest; tedy ma się na oku tylko obowiązek, który był zabezpieczonym, tudzież tę okoliczność, że rzeczzone pozwolenie na wykreślenie nie zawiera tego, iż ktoś zrzeka się samego tylko bezpieczeństwa, lecz, iż tamże zawarte jest jedynie zezwolenie na wykreślenie prawa jakiego.

Mianowicie jeśli to zezwolenie brzmi tak, iż w niém dopatrzeć nie można, czyli prawo zabezpieczone trwa wciąż, albo nie trwa jako prawo osobiste, wtedy zachodzi domysł, że się także i prawa zrzeczono, a to ze względu na §. 1. przedśłowia do Taryfy, że się onego zrzeczono bezpłatnie, któryto domysł tylko dowodem przeciwnym zbity być może.

Jeżeli zaś zezwolenie na wykreślenie opiewa stanowczo na zrzeczenie się zabezpieczenia z zastogą prawa osobistego, wtedy przedstawia się tylko jako zrzeczenie się prawa bezpieczeństwa, które podpada opłacie należności podług skali wedle tych samych postanowień, jakie przepisane są względem dokumentów, mocą których stanowi się prawo zastawu.

To co tu powiedziano o zabezpieczeniu całkowitego prawa, służy naturalnie także i na ten wypadek, gdyby to zabezpieczenie odnosiło się tylko do części takowego prawa, np. jeśliby dane było zezwolenie na wykreślenie ilości 5000 zlr. z zabezpieczonej wierzytelności 10000 zlr.

*) Reskrytem Rządu krajowego z dnia 25. Czerwca 1853 l. 26575, poleconóm jest obwieszczenie tych postanowień przez Urzędy obwodowe, Magistrat miasta Lwowa i przez Krakowską Komisję gubernialną.

Erlass der Finanz-Landes-Direktion vom 6. Juni 1853*),

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen und Steuerämter,

betreffend die Gebührenbehandlung der Verzichtleistung auf die Sicherstellung eines Rechtes, ohne daß zugleich die unentgeltliche Uebertragung dieses Rechtes erfolgt.

Die Verzichtleistung auf die Sicherstellung eines Rechtes, ohne daß zugleich die unentgeltliche Uebertragung dieses Rechtes erfolgt, kann mit Rücksicht auf den §. 939 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches nicht als eine Schenkung angesehen werden, denn durch die Verzichtleistung wird das Recht der Sicherstellung nicht an einen Anderen abgetreten, sondern hört zu bestehen auf.

Wenn die L. B. 16/71 Lösungs-Erklärungen oder Bewilligungen des Berechtigten als Schenkungen anzusehen anordnet, wenn die Urkunde, wodurch die Verpflichtung entgeltlich aufgehoben wurde, nicht beiliegt, so hat dieselbe lediglich die Verpflichtung, welche sichergestellt wurde, im Auge, so wie den Umstand, daß die gedachte Lösungs-Bewilligung nicht enthalte, daß nur die Sicherstellung erlassen wurde, sondern daß darin schlechtweg die Bewilligung zur Lösung des Rechtes erteilt wurde.

Lautet die Einwilligung nemlich so, daß daraus nicht zu ersehen ist, ob das Recht, welches sichergestellt wurde, als ein persönliches fortbesteht oder nicht, so tritt die Vermuthung ein, daß auch das Recht aufgegeben wurde, und zwar mit Rücksicht auf den §. 1 der Vorerinnerung zum Tarife, daß es unentgeltlich aufgegeben wurde, welche Vermuthung nur durch einen Gegenbeweis entkräftet werden kann.

Lautet dagegen die Lösungs-Bewilligung bestimmt nur auf die Aufhebung der Sicherstellung mit Vorbehalt des persönlichen Rechtes, so erscheint sie nur als eine Verzichtleistung auf das Sicherstellungsrecht, welche der skalamäßigen Gebühr nach denselben Bestimmungen unterliegt, welche für Urkunden vorgeschrieben sind, durch welche ein Pfandrecht bestellt wird.

Was hier von der Verzichtleistung auf die Sicherstellung des ganzen Rechtes gesagt wurde, gilt natürlich auch für den Fall, wenn dieselbe sich bloß auf einen Theil dieses Rechtes bezieht, z. B. es wird die Bewilligung erteilt, von einer sichergestellten Forderung von 10000 fl. den Betrag von 5000 fl. zu lösen.

*) Mit dem Erlasse des Landesguberniums vom 25. Juni 1853 Z. 26575 ist die Verlautbarung dieser Bestimmungen mittelst der Kreisämter, des Stadtmagistrates in Lemberg und der Gubernial-Kommission in Krakau veranlaßt worden.

Inna jest rzecz atoli, jeżeli oświadczenie opiewa, iż poprzestaje się na zastawie (hypotece) mniejszej wartości prawa nietykniętym pozostającego, iż zatem część przedmiotu zastawu bez spólnej rękojmi zbytą, lub też rękojmia jednego z kilku przedmiotów zastawu, toż samo prawo spólnie zabezpieczających, całkiem lub w części wykreślona, albotez, że rękojmia przedmiotu zastawu na inny przedmiot należący do tej samej rękojmnej osoby przeniesioną być może.

Jeżeli w takich wypadkach wykaże się, że prawo zabezpieczone trwa nieodmienne, i że redukeya przedmiotu zastawu nie obejmuje w sobie częściowego zrzeczenia się bezpieczeństwa, wtedy z takowem oświadczeniem podług pozycyi taryfowej 34. postąpić należy.

Co w skutek rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 20. Kwietnia 1853 l. 11289/946 dla wiadomości i zachowania ogłasza się.

Krajewski m. p.

170.

Reskrypt Rządu krajowego z dnia 9. Czerwca 1853,

wyłany do Magistratu miasta Lwowa, za równoczesnem oznajmieniem c. k. Komendzie pułkowej żandarmeryi, i Naczelnikowi Komisji gubernialnej w Krakowie.

o daniu i urządzeniu izby na areszt profosowski dla oficerów przy każdym pułku żandarmeryi.

Wysokie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zgodnie z c. k. najwyższą Władzą Policyjną widziało się pod dniem 4. b. m. l. 13226 spowodowanem zezwolić, aby do lokalności sztabu pułkowego, wyliczonych w §cie 4. przepisu normalnego dla kwaterunku żandarmeryi (Dziennik praw krajowych z roku 1851, Nr. 256, str. 773), przydano jeszcze izbę na areszt profosowski dla oficerów przy każdym pułku żandarmeryi, gdzieby takowego jeszcze nie było, a to na koszt funduszu krajowego.

Pomienione jednak wysokie Ministerstwo zaleciło starać się o to najtroskliwiej, aby danie tych aresztów uskuteczniiono z jak najmniejszym kosztem.

Co się tycze wydatków na wewnętrzne urządzenie tej izby aresztu, takowe ponosić ma fundusz żandarmeryi.

Goluchowski m. p.

Ein anderer Fall dagegen ist es, wenn die Erklärung dahin lautet, daß sich mit einem Pfande (Hypothek) von geringerem Werthe für ein unberührt bleibendes Recht begnügt werde, daß folglich ein Theil des Pfandgegenstandes ohne Mithaftung veräußert, oder die Haftung von einem aus mehreren für dasselbe Recht mithaftenden Pfandgegenständen ganz oder zum Theile gelöscht, oder daß die Haftung von einem Pfandgegenstande auf einen anderen Gegenstand, welcher derselben haftenden Person gehört, übertragen werden könne.

Wird in solchen Fällen die Nachweisung geliefert, daß das hergestellte Recht ungeändert fortbauert, und daß die Reduzirung des Pfandgegenstandes keine theilweise Aufhebung der Sicherstellung in sich schließt, so ist die Erklärung nach der L. P. 34 zu behandeln.

Dies wird in Folge Erlasses des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 26. April 1853 Z. 11289/946 zur Wissenschaft und Darnachachtung kundgemacht.

Krajewski m. p.

170.

Erlaß des Landesguberniums vom 9. Juni 1853,

an den Stadtmagistrat in Lemberg, unter gleichzeitiger Eröffnung an das k. k. Gensd'armirie-Regiments-Kommando und den Vorstand der Gubernial-Kommission in Krakau,

wegen Beistellung und Einrichtung eines Offiziers-Profosjen-Arrestzimmers bei jedem Gensd'armirie-Regimente.

Das hohe Ministerium des Innern hat unterm 4. L. M. Z. 13226 im Einverständnisse mit der k. k. obersten Polizei-Behörde, zu den im §. 4. des Gensd'armirie-Bequartierungs-Normales (Landes-Gesetzblatt, vom Jahre 1851, Nr. 256, Seite 773) aufgezählten Regiments-Stabs-Lokalitäten, noch die Beistellung eines Offiziers-Profosjen-Arrestzimmers bei jedem Gensd'armirie-Regimente, wo selbes nicht ohnehin schon besteht, und zwar auf Kosten des Landesfondes zu bewilligen befunden.

Es hat jedoch das gedachte hohe Ministerium hiebei sorgfältigst zu trachten angeordnet, daß diese Beistellung mit den mindesten Kosten erzielt werde.

Was die Kosten der Einrichtung dieses Arrestzimmers betrifft, so hat selbe der Gensd'armirie-Fond zu übernehmen.

Goluchowski m. p.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 9. Czerwca 1853,

obowiązujące w Galicyi i Ziemi Krakowskiej,

mocą którego przyznana gminom w §. 12. przepisu normalnego o kwaterunkach z dnia 15. Maja 1851 wolność opatrywania lub nieopatrywania koszar swoich potrzebnymi sprzętami, i innymi ubocznymi porządkami, nadto warunkowe podług tego wynagrodzenie za potrzeby kwaterowe częściowo tylko dostarczane, rozciąga się także na pomieszczenia szematowe.

Na uczynione zapytanie, czy zostawiona gminom w §fie 12 przepisu normalnego z dnia 15. Maja 1851, (Dzien. praw kraj. Cz. XV, Nr. 91, str. 285) wolność opatrywania lub nieopatrywania koszar swoich potrzebnymi sprzętami i innymi ubocznymi porządkami, także do pomieszczeń szematowych od gmin dostarczanych zastosowana być ma, tudzież, czy napychanie prostą słomą sienników i poduszek liczyć należy do potrzeb pościelnych, czyli zaś do artykułów serwisowych, niemniej czy potrzebne na pościel łóżka do porządków, czyli zaś do potrzeb pościelnych, widziało się wysokie c. k. Ministerstwo Wojny spowodowaném, reskryptem z dnia 1. Maja r. b. l. 2704, 2935, 3019 do c. k. galicyjskiej krajowej Komendy wojskowej rozporządzić, co następuje:

Zostawienie do woli gminom, w §fie 12. nowego przepisu normalnego o kwaterunkach wyrzeczone, czyli one chcą, lub nie chcą opatrywać koszary swoje potrzebnymi sprzętami, i następnie przyjąć na się utrzymywanie, czyszczenie i dalsze sprawianie, niemniej opalanie i oświetlanie takowych, nie może, jak to już krajowej Komendzie wojskowej nie raz oznajmiono, ani podług przytoczonego §fu, ani podług okólnych reskryptów z dnia 13. Sierpnia 1852 l. 6119. i z dnia 25. Marca r. b. l. 1584 rozciągać się do pomieszczeń szematowych.

Tylko ze względu na szczególne, w Galicyi zachodzące stosunki miejscowe, któremi szematyzowanie jako nieodzowne jest nakazane, niemniej zważywszy tę okoliczność, że gminy po największej części zadnych prawie obszerniejszych gmachów na pomieszczenie wojska nie posiadają, przychyłono się do zezwolenia, aby wywymieniona wolność, i wynikające ztąd wynagrodzenie za potrzeby kwaterowe tylko częściowo dostarczane, także na pomieszczenia szematowe rozciągnięte były. przyczém wszakże wykazano być powinno, że gmina rzeczywiście nie jest w położeniu, dostarczenia w mowie i będących i potrzeb kwaterowych.

Jeśli więc z uwagi na to bierze Skarb na siebie dostarczanie potrzeb pościeli, tedy i napychanie sienników i poduszek stosownie do wykazu D. ustępu 3. i 4. do niego należyć będzie, co się tém bardziej przez to utwierdza, że

Verordnung des Landesguberniums vom 9 Juni 1853,

giltig für Galizien mit dem Krakauer Gebiete,

womit die im §. 12 des Bequartierungs-Normals vom 15. Mai 1851 den Gemeinden zugestandene Befugniß, ihre Kasernen mit den erforderlichen Einrichtungsstücken und sonstigen Nebenerfordernissen zu versehen oder nicht, ferner die hiernach bedingte Vergütung für die nur theilweise beigeestellten Quartiers-Erfordernisse, auch auf die Schemal-Unterkünfte ausgedehnt wird.

Ueber eine Anfrage, ob die in dem §. 12 des Bequartierungs-Normals vom 15. Mai 1851 (Landes-Gesetzblatt, XV. Stück, Nr. 91, S. 285) den Gemeinden zugestandene Befugniß, ihre Kasernen mit den erforderlichen Einrichtungsstücken und den sonstigen Nebenerfordernissen zu versehen oder nicht, auch auf die von den Gemeinden beigeestellten Schemal-Unterkünfte Anwendung finde, dann ob die Füllung der Strohfäcke und Kopfpolster mit dem Liegerstroh unter die Bettfournituren oder unter die Service-Artikel, dann die nöthigen Bettstätten unter die Einrichtungsstücke, oder unter die Bettfournituren anzurechnen sind, hat das hohe k. k. Kriegsministerium mittelst Reskript vom 1. Mai l. J. Z. 2704, 2935, 3019 an das k. k. galizische Landes-Militär-Kommando Nachstehendes zu erlassen befunden:

Die in dem §. 12 des neuen Bequartierungs-Normals den Gemeinden zugestandene Befugniß, ihre Kasernen mit den erforderlichen Einrichtungsstücken zu versehen, und sonach auch deren Erhaltung, Reinigung und Nachschaffung, so wie die Beheizung und Beleuchtung zu übernehmen, oder nicht, kann, wie dem Landes-Militär-Kommando zu wiederholten Malen bedeutet wurde, weder nach diesem Sphe, noch nach dem Zirkular-Reskripte Nr. 6119 vom 13. August 1852, und Nr. 1584 vom 25. März l. J. auf die Schemal-Unterkünfte ausgedehnt werden.

Nur in Rücksicht auf die in Galizien obwaltenden besonderen Lokal-Verhältnisse, welche die Schemalisierung als unerläßlich bedingen, und bei dem Umstande, als die meisten Gemeinden keine größeren Gebäude für die Truppen-Unterkunft besitzen, will man gestatten, daß das oberwähnte Befugniß und die hiernach bedingte Vergütung, für die nur theilweise beigeestellten Quartiers-Erfordernisse auch auf die Schemal-Unterkünfte ausgedehnt werde, wobei jedoch erwiesen seyn muß, daß die Gemeinde wirklich nicht in der Lage ist, die fraglichen Quartiers-Erfordernisse beizustellen.

Wenn demnach das Aerar die Beistellung der Bettfournituren besorgt, so liegt demselben gemäß des Ausweises D. Absatz 3 und 4 auch die Füllung des Strohfackes und Kopfpolsters ob, was um so mehr noch dadurch bekräftigt wird, als zu Folge

stosownie do reskryptu okólnego z dnia 13. Sierpnia 1852 l. 6119, za potrzeby pościeli przypada $\frac{1}{8}$ kr., inne zaś części ogólnej kwoty wynagrodzenia $1\frac{1}{2}$ krajcara za urządzenie, pomieszczenie i serwis należą, przeto oczywista, że napychanie w częściowej należitości za potrzeby pościeli zawarte być musi.

Wszakże pod potrzebami pościeli rozumieć należy tylko samą pościel, lub pościelne sztuki, bynajmniej zaś łóżka, oczywista więc, że te do sprzętów należą, za które podług wyzpomienionego reskryptu okólnego $\frac{1}{8}$ krajcara jako wynagrodzenie przypada.

Chociaż do sprzętów należą także ławki, stoly, krzesła, szaragi do wieszania mundurów i broni, jakoteż i półki na chowanie chleba, a za te, ściśle biorąc, z pomienionego wyżej $\frac{1}{8}$ krajcara stosunkowa cząstkaby należała, toć jednak łóżko, jako sprzęt najdroższy i najgłówniejszy, uważany być powinno; dla tego też częścią z tego względu, częścią zaś w ocenieniu tej okoliczności, że powyższem przyznaniem czyni się gminom prócz tego nie mała ulga, stanowi się, iż w takim razie, gdzieby gminy łóżek do pomieszczeń szematowych nie dostarczyły, cała ilość wynagrodzenia za sprzęty w kwocie $\frac{1}{8}$ krajce ustanowiona, od ogólnego wynagrodzenia potrącona być powinna.

Któreto rozporządzenie wysokiego c. k. Ministerstwa Wojny ogłasza się jako dodatek do przepisu o kwaterunku wojska z dnia 15. Maja 1851.

Goluchowski m. p

172.

Reskrypt Skarbowej Dyrekeyi krajowej z dnia 9. Czerwca 1853,

wydany do wszystkich skarbowych Administracyj powiatowych,

we względzie postępowania eo do stempla z prośbami o wydanie certyfikatu na broń.

Wysokie c. k. Ministerstwo Skarbu, na uczynione w tym względzie zapytanie, oznajmiło rozporządzeniem z dnia 16. Maja 1853 l. 16149/1316 dla wiadomości i przestrzegania, że wymienione w §. 18. patentu cesarskiego z dnia 24. Października 1852 (Dziennik praw krajowych, Część XLII, l. 304, str. 723) prośby o wydanie certyfikatu na broń, to jest o pozwolenie noszenia broni, ze względem na §. 21. wzmiankowanego cesarskiego patentu, według którego oprócz należitości stemplowej w ilości 30 kr. od jednego certyfikatu na broń żadna inna opłata nie należy się, stemplowi nie podpadają.

Krajewski m. p.

des Zirkular=Reskriptes Nr. 6119 vom 13. August 1852 für die Bettfournituren $\frac{1}{8}$ fr. entfallen, die übrigen Theile des Gesamt=Vergütungsbetrages von $1\frac{1}{2}$ fr. für die Einrichtung, Obdach und Service gebühren, daher die Füllung offerbar unter der Theilgebühr für die Bettfournituren enthalten seyn muß.

Unter den Bettfournituren ist jedoch nur das Bettzeug oder Bettgewand zu verstehen, keineswegs aber die Bettstätte, letztere gehört daher offenbar zu den Einrichtungen=stücken, für welche zu Folge obangeführten Zirkular=Reskriptes $\frac{1}{8}$ fr. als Vergütungsgebühr entfällt.

Obwohl unter die Einrichtungen=stücke auch die Bänke, Tische Sessel, Monturs- und Gewehrrachen, dann die Brotbretter gehören, und für diese von obigen $\frac{1}{8}$ fr. streng genommen, ein verhältnißmäßiger Theilbetrag zu entfallen hätte, so muß doch die Bettstätte als das kostspieligste und vorzüglichste Einrichtungen=stück betrachtet werden, und man findet theils in dieser Rücksicht, theils bei dem Umstande, als durch obiges Zugeständniß den Gemeinden ohnehin keine unbedeutende Erleichterung zukömmt, zu bestimmen, daß in dem Falle, wenn die Gemeinden die Bettstätten für die Schemal-Unterkünfte nicht beistellen, der ganze für die Einrichtungen=stücke festgesetzte Vergütungsbetrag von $\frac{1}{8}$ fr. von der Gesamt=Vergütung in Abzug gebracht werde.

Diese hohe Weisung des k. k. Kriegsministeriums wird als ein Anhang zur Vorschrift über die Einquartierung des Heeres vom 15. Mai 1851 bekannt gemacht.

Goluchowski m. p.

172.

Erlaß der Finanz-Landes-Direktion vom 9. Juni 1853,

an sämtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen,

die Stempelbehandlung der Gesuche um Erfolgslaffung eines Waffenpasses betreffend.

Das hohe k. k. Finanz=Ministerium hat mit dem Erlasse vom 16. Mai 1853 Z. 16149/1316 über eine vorgekommene Anfrage zur Wissenschaft und Darnachachtung bedeutet, daß die im §. 18 des kaiserlichen Patentes vom 24. Oktober 1852 (Landes-Gesetzblatt XLII. Stück, Nr. 304, Seite 723) bezeichneten Gesuche um Erfolgslaffung eines Waffenpasses, d. i. um Bewilligung zum Waffentragen, mit Rücksicht auf den §. 21 des gedachten kaiserlichen Patentes, wornach außer der Stempelgebühr von 30 fr. für den Waffenpaß keine andere Gebühr zu entrichten ist, dem Stempel nicht unterliegen.

Krajewski m. p.

